

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 833/2018
12.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић Дичић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела проневера из члана 364. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката Душице Парезановић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.366/16 од 21.03.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.824/2017 од 28.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 12. септембра 2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката Душице Парезановић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.366/16 од 21.03.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.824/2017 од 28.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.366/16 од 21.03.2017. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела проневера из члана 364. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђена на казну затвора у трајању од једне године. Истовремено је одређено да ће се изречена казна извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује, а које просторије не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом којим се уређује извршење кривичних санкција, те да уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује – суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 258. став 4. ЗКП, окривљена је обавезана да на име имовинскоправног захтева оштећеној ББ исплати износ од 3.035.785,86 динара, у року од два месеца од дана правноснажности пресуде, а оштећени ВВ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Истовремено, на основу члана 261. став 4. ЗКП, окривљена је ослобођена дужности надокнаде трошкова кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) и тачка 9) ЗКП и одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.824/2017 од 28.03.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА – адвоката Душице Парезановић, а пресуда Вишег суда у Београду К бр.366/16 од 21.03.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА – адвокат Душица Парезановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и повреде члана 441. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да укине другостепену одлуку и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање по жалби, или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе, уз истовремени захтев да се одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљене АА, као један од разлога за подношење захтева за заштиту законитости, истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, међутим у образложењу не наводи у чему се ова повреда конкретно састоји, већ полемише са чињеничним стањем утврђеним у правноснажној пресуди и оценом доказа од стране нижестепених судова истицањем да је окривљена у периоду од 29.08.2007. године

до 22.10.2007. године била на боловању, да у том периоду није ни могла располагати новчаним средствима касе за специјалне издатке ББ, те да је у овом периоду пресељена њена канцеларија са документацијом, а да при томе никакав записник о примопредаји документације, односно касе за коју је окривљена била задужена није сачињен. Надаље, у захтеву се полемиче са оценом одбране окривљене и исказом сведока ВВ, те истиче да је суд на штету окривљене одбио да изведе доказе које је одбрана предложила на главном претресу одржаном дана 21.03.2017. године – да се прибави Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места ББ, као и књига благајне за главну благајну, те да се саслушају сведоци ГГ и ДД.

По оцени овога суда, изложеним наводима захтева у суштини се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање од стране нижестепених судова и на погрешну оцену доказа, а што не представља законом прописан разлог у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, због којег је окривљенима преко бранилаца дозвољено подношење овог ванредног правног лека због повреде закона.

У вези са повредом кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у захтеву се истиче да су првостепени и другостепени суд само преписали одредбе КЗ које регулишу кривицу, односно субјективни однос окривљене према кривичном делу, а да притом исто није конкретизовано, те да у односу на изречену казну суд није одредио да ли ће се иста издржавати са или без примене електронског надзора, односно да није поступио у складу са чланом 424. став 2. ЗКП.

Из изложених навода произилази да бранилац окривљене само формално у захтеву за заштиту законитости означава повреду из члана 439. тачка 2) ЗКП, док суштински у вези са овом повредом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, због које у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП окривљеном, односно његовом браниоцу, није дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Најзад, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене указује се и на повреду одредаба члана 441. став 3. ЗКП, међутим у образложењу захтева не наводи се у чему се ова повреда састоји, већ се с тим у вези указује на повреде одредаба члана 460. ст. 2. и 3. ЗКП, које такође не представљају законом прописан разлог у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца.

Како је, дакле, бранилац окривљене само формално у захтеву за заштиту законитости означио повреде закона због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено, док је у образложењу, суштински, навео разлоге због којих окривљенима преко бранилаца није дозвољено подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Душице Парезановић одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић